

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 9 maja 2023 r.

Pozycja 157

POSTANOWIENIE

z dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sygn. akt Tw 22/15

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Leon Kieres – przewodniczący i sprawozdawca
Miroslaw Granat
Andrzej Rzepliński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Prezydium Zarządu Głównego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Wojska o zbadanie zgodności:

art. 1, art. 18a ust. 1 i art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r. poz. 900, ze zm.) z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu wnioskowi.

UZASADNIENIE

W dniu 19 października 2015 r. do Trybunału Konstytucyjnego wpłynął wniosek Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Wojska (dalej: NSZZ Pracowników Wojska, Związek) o zbadanie zgodności art. 1, art. 18a ust. 1 i art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U.2015.900, ze zm.; dalej: ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym) w zakresie, w jakim „wśród osób uprawnionych do świadczeń emerytalnych pomijają strażaków jednostek ochrony przeciwpożarowej, tj. pracowników zatrudnionych w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U.2009.178.1380, ze zm.; dalej: ustawa o ochronie przeciwpożarowej) (...) [tj. w jednostkach organizacyjnych wojskowej ochrony przeciwpożarowej]”, z art. 32 Konstytucji.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 1 grudnia 2015 r. wezwał wnioskodawcę do usunięcia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia, braków formalnych wniosku przez doręczenie odpisu (oraz czterech kopii) uchwały właściwego organu statutowego wnioskodawcy, która stanowi podstawę wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego i określa przedmiot oraz wzorce kontroli, a także wskazuje podmiot uprawniony do sporządzenia, podpisania i wniesienia wniosku oraz reprezentowania wnioskodawcy w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym; doręczenie wyciągu z protokołu oraz listy obecności z posiedzenia właściwego organu statutowego wnioskodawcy (wraz z czterema odpisami), na którym podjęto uchwałę, pozwalających stwierdzić, że uchwała ta została podjęta zgodnie z przepisami prawa lub postanowieniami statutu; powołanie przepisu prawa lub postanowienia statutu, wskazującego, że organ statutowy wnioskodawcy jest ogólnokrajowym organem; wyjaśnienie, wobec braku wpisów w aktualnym odpisie Krajowego Rejestru Sądowego informujących o jednostkach terenowych lub oddziałach NSZZ Pracowników Wojska, czy Związek ma charakter ogólnokrajowy; doręczenie czterech kopii aktualnego odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego; doręczenie czterech odpisów statutu wnioskodawcy; doręczenie czterech odpisów wniosku.

W piśmie z 8 grudnia 2015 r. wnioskodawca odniósł się do stwierdzonych przez Trybunał Konstytucyjny braków formalnych wniosku.

Ponadto zarządzeniem z 3 marca 2016 r. sędzia Trybunału wezwał wnioskodawcę do usunięcia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia, braków formalnych wniosku przez wyjaśnienie, jaka jest struktura organizacyjna Wojskowej Ochrony Przeciwpowarowej (dalej: WOP), w szczególności wskazanie: jaka jest liczba: żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową, posiadających kwalifikacje pożarnicze; strażaków Państwowej Straży Pożarnej (dalej: PSP), wyznaczonych do pełnienia służby w WOP w trybie odrębnych przepisów; pracowników posiadających kwalifikacje pożarnicze – wyznaczonych na stanowiska służbowe (w przypadku żołnierzy oraz strażaków) lub zatrudnionych (w przypadku pracowników posiadających kwalifikacje pożarnicze) w jednostkach organizacyjnych WOP; jakie zadania w tychże jednostkach wykonują pracownicy posiadający kwalifikacje pożarnicze, a jakie żołnierze oraz strażacy PSP; a także wyjaśnienie, w jaki sposób zakwestionowane przepisy naruszają art. 32 Konstytucji (zasadę równości oraz zakaz dyskryminacji), zważywszy na to, że osoby (o których mowa w § 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 sierpnia 1992 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania zadań przez Wojskową Ochronę Przeciwpowarową, Dz.U.1992.66.334; dalej: rozporządzenie w sprawie zasad i trybu wykonywania zadań przez WOP, rozporządzenie) zatrudnione w jednostkach organizacyjnych WOP, wskazanych w art. 15 pkt 1a ustawy o ochronie przeciwpowarowej, posiadają inny status pracowniczy niż strażacy PSP oraz żołnierze (o których mowa w § 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia).

W piśmie z 15 marca 2016 r. wnioskodawca ustosunkował się do zarządzenia sędziego Trybunału.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U.2016.293; dalej: ustawa o TK) wniosek złożony przez ogólnopolski organ związku zawodowego (art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji), Prezes Trybunału kieruje do wstępnego rozpoznania w celu rozstrzygnięcia, czy spełnia wymagania nadania mu dalszego biegu. W postępowaniu tym Trybunał Konstytucyjny w składzie trzech sędziów bada, czy wniosek odpowiada wymaganiom formalnym (art. 61 i art. 62 ustawy o TK), czy nie jest oczywiście bezzasadny (art. 77 ust. 3 pkt 3 ustawy o TK), a w szczególności, czy pochodzi od uprawnionego podmiotu (art. 191 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji). Ponadto, wstęp-

ne rozpoznanie zapobiega nadaniu biegu wnioskowi w sytuacji, gdy postępowanie wszczęte przed Trybunałem Konstytucyjnym podlegałoby umorzeniu z powodu zbędności lub niedopuszczalności wydania orzeczenia (art. 77 ust. 3 pkt 4 ustawy o TK), a także, jeżeli akt normatywny w zakwestionowanym zakresie utracił moc obowiązującą przed wydaniem orzeczenia (art. 77 ust. 4 pkt 5 ustawy o TK). Tym samym wstępne rozpoznanie wniosku umożliwia – już w początkowej fazie postępowania – wyeliminowanie spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia.

2. Na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji prawo inicjowania abstrakcyjnej kontroli norm przysługuje ogólnokrajowym organom związków zawodowych. Trybunał Konstytucyjny podkreśla, że ogólnokrajowe organy może mieć tylko związek zawodowy o ogólnokrajowym charakterze, tzn. taki, który swym działaniem obejmuje obszar całego kraju i posiada zorganizowaną strukturę, opartą na odpowiednio powołanych oraz rzeczywiście istniejących i funkcjonujących (nie tylko zadeklarowanych w statucie) organach terenowych (zob. postanowienie TK z 11 lipca 2012 r., sprawa Tw 12/12, OTK ZU nr 4/B/2012, poz. 319). Oceny, czy organy danego związku zawodowego są uprawnione do występowania z wnioskami do Trybunału Konstytucyjnego, należy dokonywać, korzystając przede wszystkim z danych ujawnionych w rejestrze stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji i publicznych zakładów opieki zdrowotnej, w szczególności z wpisów zawartych w rubryce 3 działu 1, informujących o jednostkach terenowych lub oddziałach organizacji (zob. postanowienia TK z 10 lipca 2012 r. i 13 marca 2013 r., sprawa Tw 17/12, OTK ZU nr II /B/2014, poz. 669 i 670). Trybunał Konstytucyjny przypomina, że organizacje, które posiadają takie struktury, mają możliwość ich ujawnienia zgodnie z § 147 pkt 3 ustawy z dnia 17 listopada 2014 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestrów wchodzących w skład Krajowego Rejestru Sądowego oraz szczegółowej treści wpisów w tych rejestrach (Dz.U.2014.1667, ze zm.).

2.1. Na podstawie odpisu z rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji i publicznych zakładów opieki zdrowotnej (numer Krajowego Rejestru Sądowego: 0000062937), dołączonego do akt niniejszej sprawy (stosownie do art. 62 ust. 2 pkt 3 ustawy o TK), Trybunał Konstytucyjny ustalił, że brak jest wpisów w rubryce 3 działu 1 rejestru, dotyczącej jednostek terenowych lub oddziałów.

Trybunał zwraca jednocześnie uwagę na to, że wnioskodawca, wezwany do wyjaśnienia, czy wobec braku odpowiednich wpisów w KRS posiada status organu ogólnokrajowego, w odpowiedzi powołał się jedynie na § 2, § 6, § 23 ust. 1 i § 25 ust. 1 statutu, wskazując, że Związek „jest jednolitą ogólnokrajową organizacją zawodową i rozumiany jako całość posiada osobowość prawną. Organizacja NSZZ PW jest trzystopniowa i na szczeblu placówki zatrudnienia działa w formie zakładowej organizacji związkowej bądź międzyzakładowej organizacji związkowej (...). Zakładowe i międzyzakładowe organizacje związkowe NSZZ PW stanowią integralną część struktury NSZZ PW i nie posiadają własnej osobowości prawnej (...)”.

2.2. W związku z powyższym Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że chociaż wnioskodawca wyjaśnił wątpliwości co do ogólnokrajowego charakteru Związku, to jednak nie doprowadził do usunięcia rozbieżności między rubryką 3 działu 1 KRS a statutem Związku.

3. Trybunał podkreśla przy tym, że na wnioskodawcy ciąży również obowiązek wykazania, iż wniosek został skierowany do Trybunału na podstawie i w wykonaniu podjętej przez legitymowany organ uchwały w sprawie wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie hierarchicznej zgodności norm.

3.1. Wnioskodawca doręczył uchwałę Prezydium Zarządu Głównego NSZZ Pracowników Wojska o wystąpieniu z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego. Powołuje przy tym – stosownie do art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy o TK – § 39 ust. 1 pkt 2 statutu NSZZ PW, zgodnie z którym Prezydium Zarządu Głównego NSZZ PW reprezentuje Związek wobec organów władzy, urzędów państwowych, kierownictwa działu administracji rządowej – obrona narodowa, innych organizacji związkowych oraz osób prawnych i fizycznych.

3.2. Jak ustalił Trybunał, władzami Związku są Krajowy Zjazd Delegatów, Okręgowa Konfederacja Delegatów oraz Ogólne Zebranie Członków lub Zakładowa Konfederacja Delegatów, a instancjami Związku są Zarząd Główny, Zarząd Okręgu, Zarząd Zakładowy (§ 33 ust. 1 i 2 statutu).

Trybunał zwraca zatem uwagę na to, że Prezydium Zarządu Głównego, które podjęło uchwałę w sprawie skierowania wniosku do Trybunału, nie posiada statusu ani władzy, ani instancji Związku.

3.3. W myśl § 33 ust. 3 statutu działalnością Związku między Krajowymi Zjazdami Delegatów kieruje Zarząd Główny, który m.in. realizuje uchwały Krajowego Zjazdu Delegatów, składa sprawozdania na Zjeździe z ich realizacji, reprezentuje wobec organów władzy państwowej i organów administracji państwowej i gospodarczej stanowisko Związku w podstawowych sprawach pracowniczych, podejmuje uchwały w sprawach wynikających ze statutu, podejmuje uchwały w sprawach protestu, określa wytyczne bieżącej pracy Związku (§ 38 statutu).

Co istotne, Zarząd Główny na wniosek Przewodniczącego Związku wybiera ze swego grona Prezydium Zarządu Głównego, a także ocenia pracę Prezydium i Sekretariatu Prezydium (§ 38 pkt 14 i 16 statutu).

Prezydium Zarządu Głównego jest natomiast organem wewnętrznym Zarządu Głównego NSZZ Pracowników Wojska. Zgodnie z § 39 statutu do jego zadań należą (m.in.): realizowanie planów pracy i kierowanie pracą Związku w okresie między posiedzeniami Zarządu Głównego, reprezentowanie Związku wobec organów władzy, urzędów państwowych, kierownictwa działu administracji rządowej – obrona narodowa, innych organizacji związkowych oraz osób prawnych i fizycznych, zawieranie i wypowiedzanie z upoważnienia Zarządu Głównego układów zbiorowych pracy i innych umów dotyczących interesów i praw pracowniczych, uzgadnianie treści przepisów normujących sytuację prawną, płacową i socjalno-bytową pracowników, zarządzanie majątkiem i środkami finansowymi w okresie między posiedzeniami Zarządu Głównego.

3.4. Trybunał przypomina, że kompetencję do reprezentowania osoby prawnej i prowadzenia jej spraw należy odróżnić od kompetencji do podjęcia uchwały o wystąpieniu do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem inicjującym abstrakcyjną kontrolę norm. Trybunał podkreśla, że podjęcie takiej uchwały stanowi „czynność o charakterze nadzwyczajnym”, która z tego powodu nie może być dokonana samodzielnie przez organ wykonawczy organizacji (por. postanowienia z 9 czerwca 2004 r. i 8 września 2004 r., sprawa Tw 33/03, OTK ZU nr 4/B/2004, poz. 227 i poz. 228; 9 czerwca 2004 r., sprawa Tw 2/04, OTK ZU nr 5/B/2004, poz. 258).

3.5. Skoro zatem do Prezydium Zarządu Głównego należy kierowanie działalnością Związku między posiedzeniami Zarządu Głównego, to tym samym podjęcie uchwały w sprawie hierarchicznej kontroli zgodności norm jako czynność o charakterze nadzwyczajnym wykracza poza jego kompetencje.

3.6. Biorąc pod uwagę powyższe, Trybunał stwierdza, że Prezydium nie jest organem legitymowanym do podjęcia uchwały w sprawie wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego.

Okoliczność powyższa stanowi podstawę odmowy nadania dalszego biegu wnioskowi (art. 77 ust. 3 pkt 4 ustawy o TK).

4. Niezależnie od powyższego Trybunał ocenił zasadność zarzutów niezgodności zakwestionowanych przepisów z art. 32 Konstytucji.

4.1. NSZZ Pracowników Wojska wystąpił o zbadanie zgodności art. 1, art. 18a ust. 1 i art. 18b ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym.

Zgodnie z zakwestionowanym art. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszom Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, zwolnionym ze służby, przysługuje z budżetu państwa, na zasadach określonych w ustawie, zaopatrzenie emerytalne z tytułu wysługi lat lub w razie całkowitej niezdolności do służby, a członkom ich rodzin – w razie śmierci żywiciela.

W myśl art. 18a ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszowi przyjętemu po raz pierwszy po 31 grudnia 2012 r. do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub w Służbie Więziennej emerytura przysługuje na zasadach i w wysokości określonych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 18b ust. 1 tej ustawy stanowi, że emerytura przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada ukończone 55 lat życia i co najmniej 25 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub w Służbie Więziennej.

4.2. Zdaniem Związku zakwestionowane przepisy „w zakresie, w jakim wśród osób uprawnionych do świadczeń emerytalnych pomijają strażaków jednostek ochrony przeciwpożarowej, tj. pracowników zatrudnionych w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a ustawy (...) o ochronie przeciwpożarowej (...) [tj. w jednostkach organizacyjnych wojskowej ochrony przeciwpożarowej]”, są niezgodne z art. 32 Konstytucji. Wnioskodawca przekonuje, że „strażacy jednostek ochrony przeciwpożarowej zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej [tj. pracownicy, o których mowa w art. 15 pkt 1a ustawy o ochronie przeciwpożarowej] wykonują takie same zadania jak strażacy Państwowej Straży Pożarnej, wobec czego powinni być traktowani według jednakowej miary, bez różnicowań dyskryminujących zgodnie z art. 32 Konstytucji. Ustawodawca natomiast różnicował sytuację strażaków Państwowej Straży Pożarnej i strażaków jednostek ochrony przeciwpożarowej zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej poprzez odmienne unormowanie ich praw w zakresie wieku uprawniającego do przejścia na emeryturę”.

Trybunał zwraca przy tym uwagę na strukturę organizacyjną WOP, którą określa rozporządzenie w sprawie zasad i trybu wykonywania zadań przez WOP. Zgodnie z § 3 ust. 3 rozporządzenia zadania i czynności WOP realizują żołnierze pełniący czynną służbę wojskową, posiadający kwalifikacje pożarnicze; strażacy PSP, wyznaczeni do pełnienia służby w WOP w trybie odrębnych przepisów; oraz pracownicy posiadający kwalifikacje pożarnicze

– wyznaczeni na stanowiska służbowe (zatrudnieni) w tych jednostkach. Zarzuty wnioskodawcy dotyczą wyłącznie pracowników WOP posiadających kwalifikacje pożarnicze (dalej: strażacy WOP). Jak przekonuje wnioskodawca w piśmie z 15 marca 2016 r.: „zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych WOP pracownicy – strażacy jednostki ochrony przeciwpożarowej (o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia [...]) wykonują takie same zadania co osoby posiadające status strażaka Państwowej Straży Pożarnej lub żołnierza (o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia)”.

4.3. Odnosząc się do zarzutów wnioskodawcy, Trybunał ustalił, że status prawny strażaków PSP oraz strażaków WOP regulują dwa odrębne akty prawne.

W odniesieniu do strażaków PSP stosuje się przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz.U.2013.1340, ze zm.; dalej: ustawa o PSP). Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy powołuje się PSP jako zawodową, umundurowaną i wyposażoną w specjalistyczny sprzęt formację, przeznaczoną do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi i innymi miejscowymi zagrożeniami. W myśl art. 28a ust. 1 ustawy o PSP Strażak PSP wykonuje swoje obowiązki na podstawie stosunku służbowego (pełni służbę w jednostce organizacyjnej), który powstaje co do zasady na podstawie mianowania (art. 31 ustawy o PSP). W związku ze służbą posiada zarówno określone prawa (np. na podstawie art. 57 ustawy o PSP, pełniąc obowiązki służbowe, korzysta z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, Dz.U.88.553, ze zm.), jak i obowiązki (np. podlega okresowemu opiniowaniu służbowemu, nie może podejmować zajęcia zarobkowego poza służbą bez pisemnej zgody przełożonego – art. 57a ust. 1 ustawy o PSP).

W stosunku do strażaków WOP stosuje się zaś przepisy ustawy o ochronie przeciwpożarowej. Jak wynika z art. 15 pkt 1a w zw. z art. 16a tej ustawy, jednostki te tworzy się jako jednostki umundurowane i wyposażone w specjalistyczny sprzęt, przeznaczone do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi lub innymi miejscowymi zagrożeniami. Strażacy WOP są zatrudnieni w tych jednostkach na podstawie umowy o pracę. Jako ich pracownicy podlegają szczególnym obowiązkom wynikającym z charakteru pracy. Aby zostać zatrudnionym, muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje i warunki psychofizyczne (art. 16a ust. 2 i 3 ustawy).

Natomiast w zakresie zasad i trybu wykonywania zadań, na co zwraca uwagę wnioskodawca, strażacy WOP podlegają – tak jak strażacy PSP – regulacjom ustawy o PSP. Jak wynika bowiem z art. 3 ust. 1 ustawy o PSP, zadania przewidziane dla PSP w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej (dalej: MON) albo przez niego nadzorowanych wykonuje WOP w trybie i na zasadach określonych w rozporządzeniu. Obecnie obowiązuje rozporządzenie MON w sprawie zasad i trybu wykonywania zadań przez WOP. Rozporządzenie określa w § 1 szczegółowe zadania przewidziane w ustawie PSP, które wykonują strażacy WOP. Dodatkowo § 2 przewiduje, że w sprawach nieuregulowanych w rozporządzeniu do wykonywania zadań przez WOP stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o PSP oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie, dotyczące PSP, a także przepisy dotyczące krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

Trybunał przypomina jednak, że wykonywanie zawodu strażaka może odbywać się w różnych formach i w różnych jednostkach. Z art. 15 pkt 1–8 ustawy o ochronie przeciwpożarowej wynika bowiem, że jednostkami ochrony przeciwpożarowej są jednostki organizacyjne PSP, WOP, zakładowa straż pożarna, zakładowa służba ratownicza, gminna/powiatowa zawodowa straż pożarna, terenowa służba ratownicza, ochotnicza straż pożarna, związek ochotniczych straży pożarnych czy inne jednostki ratownicze. Co istotne, zgodnie z art. 16 ustawy o ochronie przeciwpożarowej zadania i organizację PSP określi odrębna ustawa tj. ustawa o PSP. Status prawny innych rodzajów jednostek ochrony przeciwpożarowej, w tym WOP, których dotyczy wnioski, w całości został unormowany w ustawie o ochronie przeciwpożarowej. Trybunał podkreśla zatem, że dla osób wykonujących zadania strażaka –

w jednostkach PSP i jednostkach WOP – ustawodawca odmiennie ukształtował ich status pracowniczy (por. postanowienie TK z 5 marca 2013 r., sprawa K 4/12, OTK ZU nr 3/A/2013, poz. 30).

4.4. W ocenie Trybunału NSZZ Pracowników Wojska nie wykazał zatem naruszenia przez ustawodawcę w zakwestionowanych przepisach ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym konstytucyjnej zasady równości. Wnioskodawca błędnie wskazuje, że wykonywanie takich samych zadań przez strażaków PSP oraz strażaków WOP stanowi istotną cechę wspólną, która miałaby uzasadniać ich równe traktowanie. Związek, porównując strażaków zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych PSP oraz WOP, pomija okoliczność, że ich status pracowniczy jest odmienny.

4.5. Trybunał stwierdza zatem, że zarzuty niezgodności zakwestionowanych przepisów z art. 32 Konstytucji są oczywiście bezzasadne.

Okoliczność ta stanowi podstawę odmowy nadania dalszego biegu wnioskowi (art. 77 ust. 3 pkt 3 ustawy o TK).

W tym stanie rzeczy Trybunał postanowił jak w sentencji.